

Serbest Vezin Şiir Yarışması Üçüncüsü
Nihat MALKOÇ
Rumuz:Yaren

ÇARMIHA GERİLEN DUYGULAR

Türkülerimizi kana buladılar önce
Çarmıha gerdiler masum duygularımızı
Şimdi izi var aynalarda ürkek bakışlarımızın
İncindik, lakin incitmedik hiçbir zaman...
Hacı Bektaş Pirimize dayandık zor zamanlarda
Koltuk değneği yaptık sevginin en yıkılmazını

Gözbebeklerimizdeki tebessüme yasak koydular
Perde oldular güneşimize, çaldılar gün ışığımızı
Topladılar ham meyvelerimizi dalımızdan
Bozuldu bağlarımız, eskidi çağlarımız
Yine de diriyiz, iriyiz inadına
‘Bin kere mazlum olsanız da
bir kere zalim olmayın yârenler...’

Baharımızı aşırdılar mevsimlerden
Aya pusu kurdular yıldızlı gecelerde
İngelerimizi çaldılar hasret şiirlerinden
Varsın köşe başlarını tutsun haramiler
Yine de ‘dövene elsiz, sövene dilsiz ol ey gönül!...’

Sunaklarda sel oldu gözyaşlarımız
Yürek ırmaklarından akan berrak sulara süzüldü kan
Dinamitlendi müstahkem kalelerimiz
Son vaha da çöllerin kumuna karıştı bozgunda
Vaveylalar abandı yüreğin kimsesizliğine
Öfkelerimiz kabarıp isyana dönüşmeden
‘Sana tokat atana, diğer yanağını uzat...’
Dedik ve yuttuk içimizdeki kahrı...

Kerpetenlerle söküldü dudaklardan en ağır sözcükler
Tazelendi yaralarımız her seherde
Özlemlerin barutuna değdi gönülde yanan ateş...
Baş eğdikçe silleler öptü ensemizden
‘Her ne ararsan kendinde ara...’
Dedik ve umudun dağlarına yasladık başımızı

İncindik hep, incitmedik Hacı Bektaş misali
Işığımızı kattık ağyarın karanlıklarına
Prangalar vurdular ayaklarımıza ve dilimize...
Sesimiz parçalandı yalçın kayalıklarda
Nasırlı ellerimizde bir tarihin resmi var
Alnımızdaki kırışıklara gömdük yalnızlığımızı

İncindik hep, tuz buz olduk, incitmedik
Ezildik çok kere, lakin ayaktayız, yenilmedik!...